

Representantforslag 180 S

(2009–2010)

fra stortingsrepresentantene Henning Warloe, Svein Flåtten, Elisabeth Røbekk Nørve og Gunnar Gundersen

Dokument 8:180 S (2009–2010)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Henning Warloe, Svein Flåtten, Elisabeth Røbekk Nørve og Gunnar Gundersen om mer innovasjon i Norge

Til Stortinget

Bakgrunn

Evne til omstilling og tilpasning til de muligheter og utfordringer som historien har brakt med seg, er et kjennetegn for norsk kultur og norsk næringsliv. Norge har på et par generasjoner gått fra å være blant Europas fattigste land, til et av de rikeste. Utviklingen man har sett i kystsamfunn som har gått fra å være fiskerbønder, via krafteventyr, til å livnære seg av høymoderne møbelindustri, illustrerer dette godt. Ved å gripe muligheter har norske arbeidstakere og bedriftseiere bidratt til at et velferdssamfunn har fått vokse frem. Men velferdssamfunnet utfordres i møte med den såkalte eldrebølgen, i konkurranse med de nye økonomiene i Øst-Europa og Asia, og andre nasjoners målrettede fokus på innovasjon. Med ny teknologi og stadig større globalisering vil den historiske utviklingen fortsette i et rivende tempo. Norges fremtid som verdiskapende nasjon er avhengig av en sterk satsing på utdanning, forskning, innovasjon og entreprenørskap.

Verdiene som skapes i norsk næringsliv, er med på å bestemme nivået på landets velferd. Innovasjon er også svært viktig for å kunne kompensere for de høye lønnskostnadene i det norske arbeidsmarkedet. Derfor er det viktig at forholdene legges til rette slik at både gründere og bedrifter kan skape størst mulige verdier. Å skulle nå et slikt mål forutsetter gode generelle rammevilkår og satsing på samferdsel, fors-

kning – og utvikling og vekstfremmende skattelettelser. Samtidig krever det vilje til å satse på nye virkemidler, spesielt på felt der norsk næringsliv opplever dårlige kår. Morgendagens Norge trenger et mangfoldig næringsliv. Eksisterende næringsliv må videreutvikles med økt kompetanse og teknologiinnhold. Kunnskap må bli Norges konkurransefortrinn i fremtiden. European Innovation Scoreboard 2009 ble offentliggjort av Europa-kommisjonen 17. mars 2010, og deler landene inn i grupper basert på resultater. Norge rangeres i en «tapende» gruppe med blant annet Tsjekkia, Ungarn, Polen, Hellas og Slovakia som såkalte Moderate innovators, med en innovasjonsprestasjon under EU27-gjennomsnittet. Statistisk sentralbyrås rapport 2009/46 som målte Innovasjon i norsk næringsliv 2004–2006, viser at Norge har den klart laveste innovasjonsaktiviteten i Norden. I Norsk Industris rapport FoU- og innovasjonsrapport 2009 påpekes det at:

«Norsk Industris konjunkturrapport for 2010 har vist at lønnskostnadene for arbeidere i norsk industri er 43 prosent over hva en har i konkurrentlandene. Samtidig ser en nå at investeringene (i fast realkapital) pr. årsverk er fallende, på toppen av dette. Konsekvensene kan bli dramatisk dersom FoU- og innovasjonsinvesteringene rammes. Mindre innovasjon i industrien svekker bedriftenes evne til blant annet å kunne bære høye lønnskostnader.»

Og videre:

«FoU- og innovasjonsundersøkelsen viser en klar nedgang i antall bedrifter som gjennomførte FoU- og innovasjonsaktiviteter i 2008 sammenlignet med de resultater vi har før finanskrisen. Kun 56 prosent av bedriftene i undersøkelsen har utført FoU- og innovasjonsprosjekter i 2008. Dette er en klar nedgang fra forrige undersøkelse, hvor 80 prosent av bedriftene hadde gjennomført FoU- og innovasjonsprosjekter.»

Forslagsstillerne mener på denne bakgrunn at det er påkrevet med en innovasjonspakke for næringslivet, og en tung satsing på bedrifter i oppstartsfase. Det må bli mer attraktivt å være såkorninvestor i Norge.

Formuesskatten

Formuesskatten er en skatt som utlignes på grunnlag av nettoformue. Om man har formue som kommer til formuesbeskatning, må denne betales uavhengig av likviditet. I mange tilfeller må bedrifter tappes for verdier, for at eierne skal få anledning til å betale sin formuesskatt. Formuesskatten har dermed blitt en særnorsk skatt på privat eierskap som rammer arbeidsplasser i små og mellomstore bedrifter. Dette slår kraftigst ut i Distrikts-Norge, fordi der er mulighetene til alternative kapitalkilder svakest. Dermed blir også innovasjonsarbeidet i bedriftene skadelidende. I Stortingets spørretime 17. februar 2010 erkjente finansminister Sigbjørn Johnsen, på spørsmål fra Høyres stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, at formuesskatten kan ha visse uheldige virkninger for deler av norsk næringsliv. Finansministeren uttalte videre at:

«Dette er også bakgrunnen for at Regjeringen i den nye regjeringserklæringen har presisert at den framover vil jobbe for endringer i formuesskatten som bidrar til gode rammebetingelser for norske bedrifter.»

Forslagsstillerne mener regjeringen på denne bakgrunn snarest bør fremlegges en sak for Stortinget om prinsipielt fjerning av formuesskatten, subsidiært regjeringen Stoltenbergs syn på hvordan formuesskattens negative virkninger skal reduseres.

Såkornfond

Små og mellomstore bedrifter er den viktigste kilden til omstilling og nyskaping i norsk næringsliv. Noen bedrifter forsvinner, og nye kommer til. NHOs rapport 99 pst. SMB fra august 2009 påpeker at «De nye bedriftene som kommer til, vokser raskere og har høyere produktivitet enn bedriftene de erstatter.» Å sørge for at bedriftene kommer seg igjennom den vanskelige oppstartsfasen, såkornfasen, må derfor være sentralt i en helhetlig innovasjonspolitik. Da er det et paradoks at det er nettopp i denne fasen mange bedrifter opplever mangel på kapital. Norge har flere eksempler på vellykkede næringsklynger, som industriklyngene på Kongsberg og Raufoss. Landet har også en klynge innenfor bioteknologi i Oslo Cancer Cluster. Sistnevnte er et eksempel på at til tross for gode resultater kan man stå overfor utfordringer i Norge. Tidkrevende produktutvikling gjør bioteknologi til en meget kapitalintensiv næring, og tilgang til tilstrekkelig og langsiktig kapital under hele produktutviklingsforløpet er viktig.

Gjennom såkornfond bidrar staten, sammen med private investorer, til bedre kapitaltilgang til små og mellomstore bedrifter. Forslagsstillerne mener derfor at det er nødvendig å satse på såkornfond i større grad enn i dag, og at det er viktig med kompetent kapital i såkornfondene. Erfaringene med såkornfond spisset mot egne næringssegmenter ser ut til å sikre en god kompetanse og kompetanseoppbygging i fondene. Blant de landsdekkende såkornfondene er ProVenture i Trondheim og Sarsia Seed i Bergen. ProVenture investerer i teknologibaserte selskaper i tidlig fase med et internasjonalt potensial innen IKT, olje/energi, maritim teknologi og material- og prosesseteknologi. Sarsia Seed investerer i tidlig fase i teknologibedrifter innen områdene energi-/miljøteknologi og bioteknologi/«Life Science». Forslagsstillerne mener det ikke er holdbart med en usikkerhet knyttet til om såkornfondstrukturen møter behovene samfunnet ser knyttet til å bistå universitetssykehus og oppstartsselskap med å utvikle kreftdiagnostikk og kreftbehandling.

Skattefunn

Skattefunn ble opprettet i 2002 av Bondevik II-regjeringen som et tiltak for å øke norsk næringslivs forsknings- og utviklingsinnsats. Skattefunn-ordningen er en skattefradragordning hvor støtten til FoU gis som fradrag i utlignet skatt. Statistisk sentralbyrå (SSB) har evaluert Skattefunn-ordningen, og avleverte sluttrapport i januar 2008 (rapport 2 av 2008). Evalueringen viser blant annet at for hver krone som gis under Skattefunn, øker FoU-innsatsen i bedriftene med det dobbelte, at verdiskaping og innovasjon har økt i perioden Skattefunn har eksistert, og at mange bedrifter som ikke hadde noen FoU-aktivitet, nå er stimulert til å starte et langsiktig arbeid, og at forskningsinnsatsen i bedriftene i 2005 ble 2,4 mrd. kroner høyere enn uten Skattefunn. Når forskningen har økt betydelig, og spesielt småbedriftene har benyttet seg av ordningen, betyr det at ordningen er med på å støtte opp om lokal verdiskaping i hele landet. Ordningen bør styrkes som skatteincentiv for å sikre at den i enda større grad kan bidra til forskning, verdiskaping og velferd. For å oppnå den ønskede styrking av ordningen mener forslagsstillerne at det må foretas justeringer knyttet til de ulike begrensningene.

Dette betyr at beløpsgrensene bør heves både når det gjelder bedriftsintern FoU og for bedriftsekstern FoU. Ved beregningen av personal- og indirekte kostnader begrenses antall timer for egne ansatte til maksimalt 1 850 timer pr. år. Denne begrensningen ble innført fra 1. januar 2007 av Stoltenberg II-regjeringen, og er kontraproduktiv tatt i betraktning ordningens gode resultater. Forslagsstillerne mener på samme måte at grensen for maksimal timesats på 500 kroner bør fjernes.

Direkte fradragsrett for FoU-investeringer

Skattefunn gjelder forsknings- og utviklingsprosjekter, og ifølge forskrift til skatteloven § 16-40-2 defineres FoU-prosjekter som et avgrenset og målrettet prosjekt med sikte på å fremskaffe ny kunnskap, informasjon eller erfaring som antas å være til nytte for bedriften i forbindelse med utvikling av nye eller bedre produkter, tjenester eller produksjonsmåter. Videre omfattes virksomhet der resultatene fra industriell forskning omsettes i en plan, et prosjekt eller et utkast til nye forbedrede produkter, produksjonsprosesser eller tjenester, samt utvikling av en første prototyp eller pilotprosjekt som ikke kan utnyttes kommersielt. Alminnelig bedriftsorientert produktutvikling uten forskningspreg omfattes ikke.

En undersøkelse blant egne bedrifter foretatt av Norsk Industri, gjengitt i rapporten FoU- og innovasjonsrapport for 2009, viste at hele 45 prosent pekte på skattefradrag for FoU-investeringer som det viktigste regjeringen kan gjøre for at bedriften skulle øke sin investering i FoU og innovasjon. 15 prosent mente Skattefunn burde styrkes, mens 25 prosent ville øke bevilgningene til Forskningsrådet, mot 15 prosent til universiteter og høyskoler. Ingen pekte på økte bevilgninger til Innovasjon Norge som et svar. Bedriftene som ble spurt, var de 20 mest FoU- og innovasjonsintensive bedriftene, som står for om lag 75 prosent av norsk industris FoU- og innovasjonsaktivitet.

I samme rapport fremkommer det at:

«Norsk Industri var skuffet over at Regjeringen ikke innførte direkte fradragsføring av FoU-kostnader i statsbudsjettet for 2010. Den særnorske ordningen er uklar for mange bedrifter.»

I forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2010 stilte Høyres stortingsrepresentanter i finanskomiteen spørsmål til Finansdepartementet om fradragsføringen av FoU-kostnader, jf. spørsmål nr. 204 av 26. oktober 2009. Svaret, som viser til en regelverksspesifisering fra 2005 som blant annet refererer til en sannsynlighetsvurdering knyttet til «alle vesentlige forutsetninger for at prosjektet kan bli et driftsmiddel», viser etter forslagsstillernes syn med all tydelighet forenklingspotensialet i regelverket. Finansdepartementet uttaler at det ikke har grunnlag for å anslå størrelsen av provenytapet, men viser til at økt fradragsføring i 2010 vil redusere avskrivningsgrunnlaget for senere år, slik at den reelle skattefordelen vil tilsvare skattekreditten som ligger i at man får utsatt skatt til senere år.

Skattefradrag for såkorninvestorer

Såkorninvestorer omtales også som business angels, et begrep som godt illustrerer den livsviktige

fødselshjelpen disse investorene kan bidra med når nye bedrifter ser dagens lys.

Rapporten «Entreprenørskap i Norge 2008» viser at 8,7 av den voksne befolkningen er involvert i entreprenøriell aktivitet, mot 9,1 pst. i 2006 og 9,3 pst. i 2005. Rapporten «Entreprenørskap i Norge 2007» viste at store grupper av gründere (61 pst.) ikke henter inn kapital ut over egenkapital eller kapital fra nærmeste familie, og andelen gründere som har fått offentlig støtte av noe slag, er kun 6,4 pst. 4,7 pst. får kapital fra såkalte såkorninvestorer, altså uformelle investorer som låner penger til eller investerer i ikke-børsnoterte bedrifter de ikke har noe familiebånd til.

Forslagsstillerne viser til at Norge har mistet sin posisjon som et av de mest entreprenørielle landene i Europa, og at det i rapporten «Entreprenørskap i Norge 2008» fremkommer at

«Det er et inntrykk blant ekspertene at entreprenørskap ikke løftes godt nok opp på den politiske agendaen i Norge, og at det er behov for en sterkere politisk prioritering av entreprenørskap som virkemiddel for å nå målene om økonomisk vekst fremover.»

Samtidig har omfanget av private equity-investeringer og aktive eierfond i Norge økt kraftig de siste 10–12 årene. Ifølge Norsk Venturekapitalforening har de aktive eierfondene eierskap i 676 porteføljebedrifter, hvorav 467 norske og 209 utenlandske. Hovedtyngden av de norske aktive eierfondene innenfor såkorn, venture og buyout i Norge investerer særlig i prosjekter innen IT/telekom, olje/energi og bioteknologi/life science, med utspring i norske FoU-miljøer. De private eierfondene spiller således en større og større rolle i det nasjonale innovasjonssystemet.

Slik sett er investeringskulturen i Norge i endring, noe politikken må gjenspeile. Connect Vest i Bergen har for eksempel organisert et nettverk av business angels, noe som synliggjør og styrker miljøet.

Mangel på startkapital har vært et problem i Europa generelt. I Minerva 26. mars 2007 viste NHO til at Europas behov for nyskaping ifølge EU-kommisjonen lider under en alvorlig og konstant mangel på såkalte «business angels», og kommisjonen anbefalte derfor medlemslandene å innføre insentiver for private investorer som bidrar med kapital og kunnskap i nyetablerte bedrifter. Hvor attraktivt det er å investere vil variere fra land til land, og er derfor et konkurransefortrinn for land der investering er attraktivt.

I Storbritannia er det innført en ordning kalt Enterprise Investment Scheme (EIS) som gir 20 pst. i skattefradrag av investert sum opp til £ 500 000 det året investeringen ble gjort. Om ordningen fremkom følgende i Minerva 26. mars 2006:

«Britene har evaluert sin insentivordning til de uformelle private investorer. 77 prosent av investorene hevder at ordningen har oppmuntret dem til å fore-

ta flere investeringer enn de ellers ville ha gjort, og 56 prosent hevder at ordningen har stimulert dem til å investere større beløp per investering.»

Forslagsstillerne ønsker en gjennomgang og analyse av erfaringene med skattefradrag for såkorninvestorer fra andre land, som for eksempel Storbritannia.

Offentlige støtteordninger

Innovasjon Norge ble startet opp av regjeringen Bondevik II 1. januar 2004 med det formål å «fremme bedrifts- og samfunnsøkonomisk lønnsom næringsutvikling i hele landet, og utløse ulike distrikters og regioners næringsmessige muligheter gjennom å bidra til innovasjon, internasjonalisering og profilering.» Riksrevisjonen, jf. Dokument nr. 3:4 (2008–2009), har konkludert med at bare halvparten av prosjektene som får støtte av Innovasjon Norge, registreres som innovative. I tillegg skal det i mange tilfeller lite til for at et prosjekt kan bli registrert som innovativt, og at mange av disse prosjektene derfor har et svært lavt innovasjonsnivå. Innovasjon Norge er under evaluering, og Nærings- og handelsdepartementet har i brev av 13. november 2009 til Stortinget opplyst at denne evalueringen skal være ferdigstilt høsten 2010.

I Riksrevisjonens Dokument 3:2 (2009–2010) ble særlig SIVAs innovasjonsprogrammer undergitt kritikk, og Nærings- og handelsdepartementet har varslet Stortinget i brev av 13. november 2009 om en evaluering våren 2010. Brevene fra departementet ble sendt Stortinget i forbindelse med behandlingen av et representantforslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Abid Q. Raja om omorganisering og fristilling av Innovasjon Norge, jf. Dokument 8:3 S (2009–2010).

Forslagsstillerne mener det er av stor betydning for å lykkes med en fremtidig innovasjonspolitik, at evalueringen belyser i hvilken grad tildelinger av offentlig støtte til innovasjonsprosjekter bør være underlagt politisk styring, og hvorvidt Innovasjon Norge bør deles i to enheter, hvor den ene får et mer målrettet innovasjonsfokus.

Kommersialisering av forskning og Brukerstyrt innovasjonsarena (BIA)

BIA har til hensikt å støtte de beste forskningsbaserte innovasjonsprosjektene i hele bredden av norsk næringsliv. En gjennomgang Forskningsrådet har gjort av prosjekter som har fått støtte via BIA, viser at prosjektene i BIA har større potensial for verdiskaping og bedre kvalitet enn prosjektene i andre programmer. BIA-midlene er rettet mot bedrifter med høye FoU-ambisjoner. I sin FoU- og innovasjonsrapport for 2009 gav Norsk Industri uttrykk for at det var beklagelig at det i budsjettet til Forskningsrådet ble et

reelt kutt til BIA-programmet fra revidert budsjett 2009 på hele 45 mill. kroner. Forslagsstillerne har over tid registrert at det ofte hevdes at et «svakt ledd» i det norske innovasjonsarbeidet er kommersialiseringen av forskningen. Denne situasjonen kan bedres ved at universiteter og høyskoler stimuleres til tettere samarbeid med næringslivet, bl.a. gjennom sine «randsone-aktiviteter» som TTO (Technology Transfer Office), inkubatorvirksomhet m.m. Internasjonalt er det en sterk vekst i såkalte «åpne innovasjonsarenaer», hvor flere aktører møtes for samhandling og samspill i innovasjonsprosessen. Denne utviklingen er det viktig å stimulere til også i Norge.

Internasjonalt samarbeid

I en åpen økonomi foregår det et utstrakt samarbeid over landegrensene, også når det gjelder forskning og utvikling. Dette er noe norske bedrifter kan høste gevinster av, både i form av eksport og i form av synergieffekter og innovasjoner som oppstår i samarbeid om forskning og når ideer og nyvinninger utveksles. I dette perspektivet er det viktig at Norge har en tydelig internasjonal ambisjon for sin forskningssatsing.

Norges viktigste internasjonale tilknytning er forskningssamarbeidet i EU, hvor man er tilsluttet det europeiske forskningssamarbeidet. Til tross for medlemskap i EUs rammeprogrammer for forskning har ikke Norge stemmerett i programkomiteene.

Forslagsstillerne konstaterer at det snakkes om en femte frihet i EUs indre marked: fri flyt av kunnskap. Forslagsstillerne er positive til denne samordningen av EU-forskningen, og mener Norge bør ta grep for tettere å integreres i det forskningspolitiske samarbeidet i Europa. EUs andel av den totale forskningen i Europa er fortsatt begrenset, men nettopp derfor er det gunstig å oppnå bedre samordning mellom nasjonale programmer. Etter hvert som Europaparlamentet styrker sin rolle i EU-systemet, er det viktig at Norge har tilstedeværelse der gjennom embetsverket. I tillegg til den nasjonale ekspertisen som har vært der i indre markedskomiteen, vil en egen nasjonal ekspert på forskning og innovasjon fungere positivt.

Universiteter og høyskoler

Norske universiteter og høyskoler har en viktig rolle i innovasjonspolitikken. Både i kraft av forskningen og ideene som utvikles i institusjonene, og gjennom formidling og arbeid for å videreutvikle ideer til innovasjoner som kan kommersialiseres. Innovasjon er ikke innovasjon i ordets rette forstand før ideen er tatt i bruk. Dette gir institusjonene et stort formidlingsansvar, og det kan stilles spørsmål ved om de i stor nok grad tar dette ansvaret. Kunnskapen som utvikles og forvaltes her, er ikke til for universitetet alene. Innovativ kunnskap er fellesskapets eie, og i praksis må ofte denne kunnskapen via produkt-

utvikling i næringslivet, før folk får nytte av den. Det bevilges store offentlige midler til forskningsuniversitetene, og forslagsstillerne mener derfor det må kunne stilles krav om at det tas større ansvar for innovasjonsarbeidet. Forslagsstillerne viser til at Høyre innførte gaveforsterkningsordningen (bonus for motatte gaver fra private). I dag gis det bonus ved bevilgninger fra Forskningsrådet og tildeling av forskningsmidler fra EU. De positive erfaringene tilsier at det bør gis bonus også for samarbeid med næringslivet om forskningsprosjekter. Dette kan være ett av flere tiltak som kan forsterke «kommersialiseringstrykket» innen universiteter og høyskoler.

Innovasjon i offentlig sektor

Det offentlige er en stor bestiller av tjenester fra privat sektor i Norge. Gjennom de store summene som brukes på offentlige prosjekter og anskaffelser, kan stat og kommune bidra til å stimulere og belønne innovasjonsaktivitet. Nye løsninger, kreative grep og innovasjonsevne hever kvaliteten på offentlige tjenester. Konkurransen og et mangfold av aktører er viktige drivkrefter for innovasjon. Å slippe flere krefter til i offentlig sektor er en viktig stimulans for innovasjon, og bidrar til et press på aktørene til å hele tiden finne de beste og mest effektive løsninger. Forslagsstillerne mener at innovasjoner i større grad bør vurderes som et kriterium ved offentlige anskaffelser og prosjekter. Derfor ønskes det en nærmere utredning av hvordan innovasjonsgrad og nye løsnings nytte kan dokumenteres. Det handler også om å legge til rette for insentivstrukturer som stimulerer til innovasjon. Forslagsstillerne ønsker seg en gjennomgang av hvordan det offentlige kan bruke sin bestillerrolle til å fremme og belønne innovasjon gjennom forskjellige virkemidler, og muligheter for å sette innovasjon som ett kriterium ved offentlige anskaffelser.

Helse- og omsorgssektoren

Blant de store utfordringene i årene som kommer, er å sikre god kvalitet på velferdstilbudet i Norge, ikke minst i helse- og omsorgssektoren. Skal landet lykkes med dette, må alle gode krefter slippes til. Å gi rom for nye løsninger, kreativitet og engasjement fra gründere i velferdssektorene vil gi bedre kvalitet på omsorgen. Private og frivillige aktører bidrar til bedre tjenester, flere valgmuligheter og bedre ressursbruk. Mangfold i helse- og omsorgssektoren stimulerer til innovative løsninger og gir bedre velferd. Høyre vil bedre vilkårene for private aktører gjennom å tilby mer forutsigbare rammebetingelser, og endre momsreglene slik at private aktører i helse- og omsorgstjenesten i større grad likestilles med offentlige aktører. Opplæring i entreprenørskap må integreres i utdanningen av helse- og omsorgspersonell. Det vil også muliggjøre flere karriereveier i disse yrkene, og bidra positivt til rekruttering av kompetent personell.

Forslagsstillerne mener at drift av støttefunksjoner i helseforetakene og andre offentlige virksomheter kan effektiviseres, for å frigjøre midler til pasientbehandling. En utredning i regi av de regionale helseforetakene viser et innsparingspotensial med 1 mrd. kroner årlig gjennom bedre samordning av støttefunksjoner. Nøytral moms i helseforetakene vil stimulere til økt konkurranse og lavere pris på støttefunksjoner som renhold og matservering, som ifølge NHO kan gi innsparing på 3,2 mrd. kroner for helseforetakene.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

for s l a g :

I

Stortinget ber regjeringen snarest fremlegge en sak for Stortinget om prinsipielt fjerning av formuesskatten, subsidiært regjeringens syn på hvordan formuesskattens negative virkninger skal reduseres.

II

Stortinget ber regjeringen, senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2011, legge frem en sak for Stortinget om de eksisterende såkornfondene vil kunne reise ytterligere privat kapital dersom staten økte sitt bidrag, samt å kartlegge om det er behov for å opprette nye landsdekkende såkornfond for å imøtekomme såkornkapitalbehovet til andre næringer enn de som omfattes av de eksisterende landsdekkende fond; en slik kartlegging skal skje gjennom kontakt med norsk næringsliv.

III

Stortinget ber regjeringen legge frem en sak for Stortinget om hvordan Skattefunn-ordningen kan gjøres mer attraktiv, herunder ved heving av maksimalbeløpet knyttet til bedriftsintern- og -ekstern støtte, fjerning av taket på timesats, fjerning av begrensningen i timeantall for egne ansatte, inkludering av ulønnet innsats og ved en redegjørelse for hvordan ordningen kan innrettes for å bidra bedre til forskning og utvikling også for større virksomheter. En endring av definisjonen slik at ordningen også omfatter innovasjonsaktiviteter, jf. ESAs regler for statsstøtte, bes også vurdert.

IV

Stortinget ber regjeringen innføre en ordning med direkte fradragsføring for FoU-investeringer.

V

Stortinget ber regjeringen legge frem en vurdering av såkorninvesteringer og mulige insentivmodeller, herunder mulig stimulans av såkalte business angels.

VI

Stortinget ber regjeringen påse at evalueringene av Innovasjon Norge og SIVA belyser i hvilken grad tildelinger av offentlig støtte til innovasjonsprosjekter bør være underlagt politisk styring og hvorvidt Innovasjon Norge bør deles i to enheter, hvor den ene får et mer målrettet innovasjonsfokus.

VII

Stortinget ber regjeringen legge bedre til rette for kommersialisering av forskning, herunder ved å sørge for en betydelig styrking av BIA-programmet og å vurdere etablert flere brukerstyrte forskningsarenaer etter modell av BIA.

VIII

Stortinget ber regjeringen sørge for at Norge får en mer sentral rolle internasjonalt i arbeidet med å utvikle rammevilkårene for innovasjon, og det bør vurderes å etablere en egen stilling som nasjonal ekspert på FoU i Europaparlamentet, å sikre norsk deltakelse i en fremtidig europeisk nærings PhD-ordning, å utarbeide en norsk strategi for European Research Area

(ERA) og å innlemme ERA i EØS-avtalen, samt profesjonalisere veiledningen til bedrifter som ønsker å delta i EU-finansierte prosjekter.

IX

Stortinget ber regjeringen innføre/fremme sak for Stortinget om en gaveforsterkningsordning, der samarbeid med næringslivet om forskningsprosjekter utløser bonus, samt øvrige tiltak som kan bidra til økt satsing på kommersialisering av forskningsresultater.

X

Stortinget ber regjeringen om en gjennomgang av hvordan det offentlige kan bruke sin bestillerrolle til å fremme og belønne innovasjon, og mulige modeller for og effekter av å sette innovasjon som et kriterium ved offentlige anskaffelser.

XI

Stortinget ber regjeringen sidestille private og offentlige tilbydere av helse-, pleie- og omsorgstjenester, med tanke på momsfritak på utførte tjenester.

XII

Stortinget ber regjeringen innføre nøytral moms i staten, herunder i helseforetakene, for å sikre større konkurranse når det gjelder drift av støttefunksjoner som eksempelvis renhold og kantinedrift.

